සාරාංශය

සිසුන්ගේ සිංහල ව්‍යාකරණ දැනුම වර්ධනයට, නිපුණතා පාදක ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රමය කොතෙක් දුරට දායක වන්නේ ද යන්න පිළිබඳ සොයා බැලීම සඳහා සිදු කළ මෙම පර්යේෂණය, අරමුණු සතරක් ඔස්සේ දියත් කෙරිණි. එනම්, අ.පො.ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) පන්තිවල සිසුන්ගෙන් අපේක්ෂිත සිංහල ව්‍යාකරණ දැනුමේ ස්වභාවය කෙබඳු දැයි විමසා බැලීම, පන්ති කාමරය තුළ සිදුවන නිපුණතා පාදක ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ ස්වභාවය විමසා බැලීම, ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීම් සඳහා නිපුණතා පාදක ක්‍රමය යොදා ගැනීම පිළිබඳ ගුරු - සිසු අදහස් විමසා බැලීම, නිපුණතා පාදක ක්‍රමය අනුව ව්‍යාකරණ ඉගැන්වීමෙන් සිසුන් ලබා ඇති සාධනයේ ස්වභාවය විමසා බැලීම යන අරමුණු ඔස්සේ ය.

පළමු පරිච්ඡේදයේ දී ගැටලුවට අදාළ පසුබිම හැඳින්වීම, පර්යේෂණ අරමුණු හැඳින්වීම හා අධ්‍යයනයේ පද සංකල්ප නිර්වචනය කිරීම සිදුවිය. එහි දී භාෂාවේ වැදගත්කම, විෂයේ අරමුණු, සිසුන්ගේ භාෂා සාධනයේ ස්වභාවය හා නිපුණතා පාදක ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රමය සිදු කෙරෙන ආකාරය ආදිය පිළිබඳ සාකච්ඡා කෙරිණි.

දෙවන පරිච්ඡේදය, එනම්, සාහිත්‍ය විමර්ශනය මගින්, නිපුණතා පාදක ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පසුබිම් තොරතුරු, නිපුණතා සාක්ෂාත් කරගැනීමේ න්‍යායාත්මක පසුබිම හා පෙර පර්යේෂණ පිළිබඳ තොරතුරු ඉදිරිපත් කෙරිණි.

තුන්වන පරිච්ඡේදය, එනම්, අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය තුළින් , 1AB, 1C හා 2 වර්ගයේ වශයෙන්, තෝරාගත් පාසල් තුනකින්, තෝරාගත් ගුරු - සිසු හා ගුරු උපදේශක වශයෙන් වූ නියැදියක් භාවිත කර, ලිඛිත මූලාශ්‍ර, ප්‍රශ්නාවලී, සම්මුඛ සාකච්ඡා, නිරීක්ෂණ හා සාධන පරීක්ෂණ යන උපකරණ ඇසුරින් දත්ත රැස් කළ ආකාරය විස්තර කෙරිණි.

සිව්වන පරිච්ඡේදය, එනම් දත්ත විශ්ලේෂණය හා අර්ථ කථනයේ දී, රැස් කරන ලද දත්ත, පර්යේෂණයේ එක් එක් අරමුණු යටතේ ඉදිරිපත් කර, ඒවා විශ්ලේෂණය කර, අර්ථකථනය කිරීම ද සිදු කෙරිණි. එහි දී අනාවරණය වූයේ, විෂය නිර්දේශ, පෙළපොත් හා විභාග ප්‍රශ්න පත්‍ර මගින් ඇතැම් වියරණ කොටස් සඳහා වැඩි වැදගත්කමක් ද ඇතැම් කොටස් සඳහා අඩු වැදගත්කමක් ද ලබා දෙන බවත්, විෂය නිර්දේශ හා පෙළපොත් අතර සංගතතාවක් නැති බවත්, ගුරුවරුන් තුළ නිපුණතා පාදක ක්‍රමය පිළිබඳ ව පැහැදිලි අවබෝධයක් නොමැති බැවින්, පන්ති කාමර තුළ නිපුණතා පාදක ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම අසීරු හා එම අසීරුතා සෑම පාසලකට ම පොදු බවත්, ඇතැම් වියරණ කොටස් පමණක්

නිපුණතා පාදක ක්‍රමයෙන් ඉගැන්වීම සාර්ථක බවත්, ඉගැන්වීම සඳහා නිපුණතා පාදක ක්‍රමය භාවිත කළ ද, සිසුන්ගේ ව්‍යාකරණ දැනුම අපේක්ෂිත මට්ටමට ළඟා වී නොමැති බවත් ය.

පස්වන පරිච්ඡේදය, එනම්, නිගමන හා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමේ දී, විෂය නිර්දේශ හා පෙළ පොත් මඟින්, ඇතැම් ව්‍යාකරණ කොටස් පිළිබඳ සිසුන් තුළින් ඉහළ දැනුමක් අපේක්ෂා කරන බවත්, පෙළ පොත් හා විෂය නිර්දේශ අතර සංගතතාවක් නොමැති වීමෙන්, සිසුන්ගෙන් ඇතැම් ව්‍යාකරණ කොටස් ගිලිහී යා හැකි බවත්, නිපුණතා පාදක ක්‍රමය පන්ති කාමරය තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීම අසීරු වුවත්, යම් මට්ටමකින් එය ක්‍රියාත්මක වන අතර, එය වැඩි දියුණු විය යුතු බවත්, විකල්ප ඉගැන්වීම් ක්‍රම සඳහා ගුරු භවතුන්ගේ අවධානය යොමු විය යුතු බවත්, අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විභාගයේ දී සිසුන්, අසමත් වීමේ හෝ ඌන සාමාර්ථ්‍ය ලැබීමේ වැඩි ප්‍රවණතාවක් ඇති බවත් නිගමනය කෙරිණි.